

Rauhassa, irti

valtaa omille, hyönteisille,
perhosille,
eläville ja

ennakoimattomille

lyhyitä paloja, ruutu pilkkoo, vääristää
saa näkemään toisin, kuovit päivin öin
kuulemaan toisin, valtaamaan valmiilta,
luulemaan toisin

Laatikko liikkuu, kukaan ei vedä,
tonni metallia, kukaan ei työnnä,
ääni lähenee, kukaan ei huuda,
pyörät pyörivät, kukaan ei pyöritä.

Näetkö näkymättömät, tunnetko tuntemattomat?

Utuhahmo veden keittää,
salama lyö, kuplat kohisevat,
kapeaan kotiinsa vetäytyy
uuteen käskyyn saakka.

Näetkö näkymättömät, tunnetko tuntemattomat?

Traktorin jäljessä harmaa joukko
tuhannen työn tekee,
niittää, kuokkii, kylvää,
hiettä helteessä huhkii.

Näetkö näkymättömät, tunnetko tuntemattomat?

Työntäjät, vetäjät, lämmittäjät, liikuttajat,
pyörittäjät, niittäjät, kylväjät,
tip tap tip tap,
syövät hiiltä ja juovat öljyä jouluna
juhannuksena mässäys ja maiskutus arkena
tauoton piereskely eloton rellestys keskuudessamme
harmaat kädet jalat selät aivot
omiemme jatkeina, omiemme korvaajina

Savea, routaa, perustuksia: onko mikään
ollut valmista koskaan ja taulut kauniita,
pysäytettyjä, vai väkeä ja voimaa
vain kuokassa multaa, kädessä
väreiden lähde?

Ennen oli omempaa,
vähemmän valmista kaukaista
enemmän läheistä ja kesken
ja pelto,
kuolema pellon laidassa,
perustelematon, säätelemätön, asiaankuuluva,
rituaalin pyhittäjä eristämätön

ja resitaatio jatkui kärpästen surina
askeleet pihalla puiden kaataminen jatkui
kylväminen jatkui lasten teko ja kasvatus ja kouluminen
jatkui selviytyminen jatkui paremmaksi tekeminen jatkui
sade ja pouta ja säiden toimet

Mustat, karvaiset olennot
yön yhdeksi sulauttamat
outojen ajatusten kantajat
tuijottavat

Tulenoranssi loiste kuumassa pimeydessä.

Liikahdat liian aikaisin:

kuolontuoja näkymättä saapuu,
valtaa veresi, pysäyttää sydämesi.

Ja suljetussa tilassa,
vailla ilmaa ja valoa,
kuumuudessa kidutetut luovat myrkkyä
hitaasti, tukehduuttaen tappavaa.

Missä sorsat nukkuvat kun
koivunlehtien vihreys on
unohtunut ja
välittävätkö ne, piittaavatko
tietävätkö edes, että joltakulta kädelliseltä
puuttuu kenttä, joka liittäisi yhteen, kvanttikenttä
siitä puhuvat kädellisyysikot
ja sorsat nukkuvat ja maailma on valmis
siilien teihin
vuohenputkien versoihin
kieloihin ja käenkaaleihin on valmis
ja metsätähtiin hämärässä lehdossa

vaikka joku kädellinen katsoisi ulkoa
yrittäisi tavoittaa makrokosmosta
suoraan vaikka ainoa yhteys on
mikrokosmoksen kautta
arvostelisi tuomitsisi laskisi suunnittelisi
vaatisi varoisi pelkäisi
ja kiertelisi näivettyneenä ulkopuolella
kun sorsat nukkuvat sisällä
ja lehdossa loistavat tähdet